

Библейски уроци

Урок за 2 август

Исус и Тома

Ключов стих: „Тогава Той каза на Тома:
„Постави пръста си тук; виж ръцете Ми.
Простри ръката си и я сложи в ребрата Ми.
Престани да се съмняваш и повярвай.
Йоан 20:27

Избрани стихове:
Йоан 20:24-29

Апостол Тома често е наричан „Съмняващият се Тома“. Днешният урок обаче представя един ученик в процес на духовно израстване. Тома не беше присъствал при първото явяване на Исус пред останалите ученици (Йоан 20:24). Когато другите свидетелстваха: „Видяхме Господа“, Тома потърси доказателство, преди да може да приеме разказа на братята си. (Йоан 20:25) Той искаше сам да види белезите от пироните и да докосне раните. Това може да звучи сурово, но е и човешко. След скръбта човек често може да се страхува да не бъде подведен от възродената надежда. Тома не беше склонен сляпо да приеме твърдението, че Исус е възкръснал. Той искаше да има среща от първа ръка, както другите бяха преживели. Йоан 20:19,20

Осем дни по-късно учениците отново бяха вътре, с затворени врати. (Йоан 20:26) Възкресението на Исус не беше изтрило страха им мигновено. Въпреки това Исус дойде и каза: „Мир на вас.“

Тези нежни думи на Учителя щяха да се превърнат в обичаен поздрав в новозаветните послания на Йоан, Петър и Павел към ранната църква. Преди да се обърне към Тома, Исус успокои тревогата в стаята, като същевременно даде ценен урок. Вярата не означава да се преструваме, че не се страхуваме; тя е доверие във възкръсналия Христос, Който влиза през вратата на сърцата ни.

След това Исус се обърна към Тома и повтори думите от нашия ключов стих: „Положи пръста си тук, ... протегни ръката си“, като по този начин отрази собствените критерии на Тома за вярата. (Йоан 20:27) Тома не беше единственият, който в началото се съмняваше, че Исус е възкръснал. В деня на възкресението на Исус всички ученици се съмняваха. Те не повярваха на разказа на жените. Лука 24:11

Евангелието на Лука дава следния допълнителен разказ: „Самият Исус застана сред тях и им рече: „Мир вам.“ Но те се уплашиха и се изплашиха, като помислиха, че виждат дух. А Той им рече: „Защо се смущавате? И защо се пораждат мисли в сърцата ви? Вижте ръцете Ми и краката Ми, че Аз съм; докоснете Ме и вижте; защото духът няма плът и кости, както виждате, че Аз имам.“ И като каза това, им показва ръцете и краката Си. А те все още стояха там в недоверие, изпълнени с радост и учудване. Тогава Той ги попита: „Имате ли тук нещо за ядене?“ Лука 24:36-41

Посланието на Исус към всички ученици и към нас е същото, както това, което Той отправи към Тома: „Не бъди невярващ, а вярващ.“ (Йоан

20:27) Съмнението може да доведе до объркване и болка, но тук въпросът беше за предаността. Щеше ли Тома да се довери на Исус или щеше да продължи да се въздържа? Вярата не е липса на въпроси; тя е по-скоро това да поверим живота си в ръцете на Исус, докато търсим отговори.

Тома не се въздържа, а отговори с възхитително изповядване пред възкръсналия Исус: „Моят Господ и мой Бог!“ (Йоан 20:28). Тук Тома не само призна възкресението на Исус, но и призна своя Учител за Господ. Исус завършва нашия урок с тези дълбоки думи, отправени към всяко поколение оттогава насам: „Блажени са онези, които не са видели, а са повярвали.“ (Йоан 20:29) Никога няма да можем да докоснем раните на Исус. Нека обаче проявим вяра и доверие в апостолското свидетелство, в действието на Светия Дух и в делото на възкръсналия Господ за изграждането на тялото на Христос.